

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : SSR Maja Snopczyńska

Protokolant : Agnieszka Ząbkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 kwietnia 2019 roku w Ś.

sprawy z powództwa J. R.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w Ś.

o wynagrodzenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w Ś. na rzecz powoda J. R. kwotę (...) tytułem wynagrodzenia i wynagrodzenia za godziny nadliczbowe wraz z odsetkami liczonymi od następujących kwot:

- (...) zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 1 lutego 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

- (...) zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 kwietnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

- (...)zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 maja 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

- (...)zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 czerwca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

- (...) zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 czerwca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę (...)zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty (...) zł;

V. nakazuje stronie pozwanej (...) Sp. z o.o. w Ś. uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w (...) zł tytułem częściowej opłaty od pozwu, od której powód był ustawowo zwolniony oraz kwotę (...)zł tytułem kosztów opinii biegłego poniesionej tymczasowo przez Skarb Państwa Sąd Rejonowy w Świdnicy.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 5 listopada 2016r. powód J. R. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. kwoty (...) zł, w tym należności tytułem diet, wynagrodzenia, wynagrodzenia za

godziny nadliczbowe wraz z odsetkami. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że od 7 stycznia do 28 lutego 2014 roku oraz od 4 marca do 17 grudnia 2014 roku pracował u strony pozwanej, jako pomoc domowa z funkcją opiekuńczą, na terenie Niemiec, otrzymywać miał wynagrodzenie zasadnicze i diety; powoda miała obowiązywać 8 godzinna dobową normą czasu pracy i 40 godzinna tygodniowa, zaś powód pracował 7 dni w tygodniu od 8 do 22.

Po ostatecznym sprecyzowaniu pozwu powód wniósł o zasądzenie kwot wskazanych w opinii tj.

- 11.091,33 zł za styczeń 2014 roku,
  - 13.269,80 zł za marzec 2014 roku,
  - 16.979,05 zł za kwiecień 2014 roku,
  - 7.969,29 zł za maj 2014 roku,
  - 3.758,94 zł wynagrodzenia chorobowego za czerwiec 2014 roku
- oraz kwotę 1.680 zł za luty.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana uznała powództwo co do kwoty 508,10 zł tytułem wynagrodzenia za styczeń 2014 roku i wniosła o oddalenie powództwa w pozostałej części oraz o zasądzenie kosztów postępowania. Strona pozwana podniosła, że powód był zatrudniony na podstawie umów o pracę od dnia 10 do 31 stycznia 2014 roku i 4 marca do 13 czerwca 2014 roku. Powód otrzymał należne wynagrodzenie i diety. W dniu 22 maja 2014 roku powód bez powiadomienia pracodawcy samowolnie opuścił osobę, której opieką się zajmował i wrócił do Polski; spółka wstrzymała wypłatę wynagrodzenia licząc się z koniecznością poniesienia konsekwencji natury finansowej w związku z zaprzestaniem wykonywania opieki na terenie Niemiec; pozwana otrzymała zwolnienie lekarskie powoda jednakże oceniła je wyłącznie jako chęć uniknięcia odpowiedzialności; w dniu 12 czerwca 2014 roku rozwiązano umowę o pracę w trybie dyscyplinarnym.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód J. R. był zatrudniony u strony pozwanej na stanowisku pomoc domowa z funkcją opiekuńczą, na podstawie umowy o pracę w okresie od 10 do 31 stycznia 2014 roku (na okres próbny) oraz od 4 marca do 12 czerwca 2014 roku.

Zgodnie z umową wynagrodzenie miało być wypłacane do 10 -go następnego miesiąca.

Dowód:

- akta osobowe – w załączeniu
- zeznania świadków J. Ż. k. 73-74, płyta CD k. 77
- R. S. k. 74-75 płyta CD k. 77

Powód pracował w godzinach nadliczbowych w soboty, niedziele i święta. Przy wykonywaniu pracy powód mieszkał z podopiecznym i cały czas czuwał nad nim. Pracę powód zaczynał w godzinach porannych, między godziną 6 a 8, a kończył jak podopieczny poszedł spać (czasami o godzinie 18, a zdarzało się, że o godzinie 23); teoretycznie planowana była dwugodzinna przerwa. W nocy jak podopieczny wołał, to powód musiał wstać i iść. Powód opiekował się pacjentem, zmieniał pampersy, przygotowywał posiłki, robił zakupy, sprzątał, woził na terapię i od lekarza.

Powód opiekował się dwoma podopiecznymi – pierwszy był osobą leżącą, miał sondę dożołądkową i ciągle rozwolnienie; wymagał bardzo częstego mycia, nie mógł sam zostać w domu, pracował od godziny 8 do godziny 13, potem miał przerwę od godziny 13 do godzin 15, a następnie opiekował się podopiecznym do godziny 22. Nie miał dni

wolnych. Drugi podopieczny był sparaliżowany na jedną stronę; także wymagał ciągłej opieki. Jak w piątki w godzinach od 8 do 16 podopieczny był w domu dziennej opieki, to wtedy powód sprzątał dom, bo nie było sprzątaczk.

Powód pracował w godzinach nadliczbowych. W styczniu 2014 roku przekroczył normę dobową o 26 godzin, w marcu i kwietniu 2014r – o 38, w maju 22 godziny (łącznie 124 godziny), zaś norma dobową została przekroczona o 262 godziny w tym 60 w styczniu, 80 w marcu 90 w kwietniu, 32 w maju.

W okresie zatrudnienia u strony pozwanej powód powinien otrzymać tytułem wynagrodzenia i wynagrodzenia za godziny nadliczbowe:

- 13.528,52 zł za styczeń 2014 roku, zapłacono 2.437,19 zł
- 17. 618 zł za marzec 2014 roku, zapłacono 4.348,81 zł
- 18.793,38 zł za kwiecień 2014 roku, zapłacono 1814,33 zł,
- 7.966,94 zł za maj 2014 roku, zapłacono 2600 zł
- 3.758,94 zł wynagrodzenia chorobowego za czerwiec 2014 roku.

Pracodawca nie wypłacił powodowi tytułem wynagrodzenia za pracę i pracę w godzinach nadliczbowych:

- 11.091,33 zł za styczeń 2014 roku,
- 13.269,80 zł za marzec 2014 roku,
- 16.979,05 zł za kwiecień 2014 roku,
- 7.969,29 zł za maj 2014 roku,
- 3.758,94 zł wynagrodzenia chorobowego za czerwiec 2014 roku.

Dowód:

- zestawienie czynności k. 13-27
- wyciąg z historii rachunku k. 28, 71
- oddelegowanie służbowe k. 97
- kopia kalendarza k. 94-100
- opinia i opinia uzupełniająca biegłego sądowego k. 212-223, 246-247
- zeznania świadka M. W. k. 200-201 D. S. k. 205-206, płyta CD k. 207
- zeznania powoda k. 131-132, płyta CD k. 134

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Powództwo było częściowo zasadne.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w oparciu o zeznania powoda, świadków M. W., D. S., J. Ż., R. S. jak również dokumenty zgromadzone w aktach sprawy oraz w oparciu o opinię biegłego z zakresu rachunkowości finansowej.

W niniejszej sprawie okolicznościami bezspornymi było, że powód był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę. Głównym dowodem na którym oparto ustalenia faktyczne jest w niniejszej sprawie opinia biegłego. Biegła w sposób wyczerpujący udzieliła odpowiedzi na pytania Sądu, a następnie w opinii uzupełniającej ustosunkowała się do zarzutów strony pozwanej.

Zgodnie z art. 22 i 94 pkt. 5 oraz 78 kp za wykonaną pracę pracownikowi przysługuje wynagrodzenie, które powinno być wypłacane terminowo, zaś za pracę w godzinach nadliczbowych przysługuje dodatek ustalony w art. 151 kp.

Powód po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa wniósł o zasądzenie kwot wskazanych w opinii biegłej oraz wynagrodzenia za luty 2014 roku, podnosząc, że uważa że strony łączyła umowa o pracę także w lutym 2014r.

Wskazać należy, że w zakresie żądania powoda Sąd oparł się na opinii biegłej. Biegła z zakresu księgowości szczegółowo przeanalizowała dołączone do akt dokumenty i przedstawiła wyliczenie wynagrodzenia należnego powodowi i wypłaconego.

Z zeznań powoda wynika, że powód pracował w soboty, niedziele i święta, od godziny 8 do godziny 20.00 z dwugodzinną przerwą, a przy wykonywaniu pracy powód mieszkał z podopiecznym i cały czas czuwał nad nim, tak więc pracę kończył jak podopieczny poszedł spać (czasami o godzinie 18, a zdarzało się, że o godzinie 23); teoretycznie planowana była dwugodzinną przerwa. Powód opiekował się pacjentem, zmieniał pampersy, przygotowywał posiłki, robił zakupy, sprzątał, woził na terapię i od lekarza; nie miał dni wolnych. Także z zeznań świadków M. W. i D. S. (którzy także byli zatrudnieni u strony pozwanej jako opiekunki) wynika, że praca jako opiekun osób starszych u strony pozwanej polegała na pracy przez 7 dni w tygodniu. Z zeznań M. W., która była 5 dni u tego samego podopiecznego, wynika, że podopieczny wstawał około 8, kolacja była około 18 i pacjent szedł spać, świadek miała wtedy wolne do rana. Natomiast świadek D. S., który pracował u tych samych osób co powód, potwierdza, że pracował 7 dni w tygodniu, wstawał rano około 8 potem zajmował się podopiecznym do wieczora, miał przerwę po obiedzie dwie trzy godziny, kładł podopiecznego spać i od 20 do 8 miał wolne, pracował 7 dni w tygodniu; od 8-20 był do dyspozycji pacjenta z wyjątkiem pauzy, musiał być wtedy w domu.

Tym samym – skoro powód wykazał, że pracował w godzinach nadliczbowych - to na stronie pozwanej - zgodnie z art. 6 kc - spoczywał obowiązek wykazania, że wynagrodzenie za nadgodziny nie należy się powodowi lub że zostało wypłacone. To pracodawca zobowiązany jest do prowadzenia ewidencji czasu pracy i list płac, zaś w przypadku ich nie przedłożenia należało w tym zakresie uznać twierdzenia powoda za prawdziwe, tym bardziej że znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków. Strona pozwana nie przedłożyła list obecności za okres objęty pozwem, wskazując, że nie ma możliwości prowadzenia takich list. Świadkowie J. Ż. i R. S. zeznały, że pracodawca nie jest w stanie określić i sprawdzić ile godzin pracuje pracownik. Nie wykazała także, aby powód otrzymał wynagrodzenie za przepracowane nadgodziny. Strona pozwana nie przedłożyła żadnych dokumentów, z których wynikałoby inne godziny pracy powoda. Zgodnie zaś z treścią art. 233 §2 kpc sąd według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, ocenia jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu. Dlatego też zlecając biegłej wyliczenie należności Sąd oparł się na zeznaniach powoda popartych zeznaniami świadków.

Biegła z zakresu rachunkowości finansowej wyliczyła kwoty należne, wypłacone i nie wypłacone tytułem wszystkich składników wynagrodzenia. Biegła wskazała w opinii, że skoro powód wykonywał pracę na terenie Niemiec i nie wykonywał żadnych obowiązków służbowych na terenie Polski to należy dojść do wniosku, że praca powoda miała charakter pracy delegowanej do, której stosuje się dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 16 grudnia 1996r dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. Urz. WE L 18 z 21 I 1997) „w myśl tej dyrektywy pracownikiem delegowanym jest pracownik, który przez ograniczony okres wykonuje pracę na terenie innego państwa członkowskiego” i w tej sytuacji pracownikowi nie przysługują należności z tytułu

podróży służbowych, jednak obowiązkiem pracodawcy jest zapewnienie warunków pracy i płacy adekwatnych do obowiązujących w państwie członkowskim do którego delegowany jest pracownik.

Biegła wyliczyła, że w okresie zatrudnienia u strony pozwanej powód powinien otrzymać tytułem wynagrodzenia i wynagrodzenia za godziny nadliczbowe:

- 13.528,52 zł za styczeń 2014 roku, zapłacono 2.437,19 zł
- 17. 618 zł za marzec 2014 roku, zapłacono 4.348,81 zł
- 18.793,38 zł za kwiecień 2014 roku, zapłacono 1814,33 zł,
- 7.966,94 zł za maj 2014 roku, zapłacono 2600 zł
- 3.758,94 zł wynagrodzenia chorobowego za czerwiec 2014 roku.

Tym samym pracodawca nie wypłacił powodowi tytułem wynagrodzenia za pracę i pracę w godzinach nadliczbowych:

- 11.091,33 zł za styczeń 2014 roku,
- 13.269,80 zł za marzec 2014 roku,
- 16.979,05 zł za kwiecień 2014 roku,
- 7.969,29 zł za maj 2014 roku,
- 3.758,94 zł wynagrodzenia chorobowego za czerwiec 2014 roku.

Sąd w pełni zgadza się z wyliczeniami biegłej.

Biegła w opinii odniosła się także do hipotetycznego wygrodzienia powoda za luty 2014 roku – wskazała, że za ten miesiąc – jeżeli sąd uzna, że strony łączył stosunek pracy powód powinien otrzymać wynagrodzenie postojowe w kwocie 1680,00 zł.

Zatrudnienie powoda w lutym 2014 roku było kwestią sporną pomiędzy stronami. Powód podnosił, że podpisał umowę o pracę obejmującą okres od 11 stycznia do 28 lutego 2014 roku. Strona pozwana podniosła natomiast, że wprawdzie taka umowa została podpisana przez strony, lecz później na mocy porozumienia stron została skrócona do 31 stycznia 2014 roku. Okoliczność ta wynika z zeznań świadków J. Ż. - która zeznała, że umowa została zawarta w styczniu do lutego, a potem po uzgodnieniach do 31 stycznia - oraz R. S., która zeznała, że pierwsza umowa została skrócona po porozumieniu stron. Ponadto w aktach znajduje się umowa o pracę zawarta na okres od 11 do 31 stycznia 2014 roku podpisana przez powoda, co podkreśliła także biegła w opinii. Tym samym uznać należało, że powód nie był zatrudniony u strony pozwanej w lutym 2014 roku, co skutkowało oddaleniem powództwa w zakresie wynagrodzenia za ten miesiąc.

Strona pozwana zakwestionowała opinię biegłej i wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego, gdyż opinia jest nierzetelna, bo odwołuje się do obowiązującego kierowców czasu pracy, zaś powód nie był kierowcą i rozumowanie biegłej jest błędne. W opinii uzupełniającej biegła wskazała, że użycie słowa kierowca jest omyłką i biegła nie stosowała przy opinii przepisów ustawy o czasie pracy kierowców, biegła wskazała, że z uwagi na charakter pracy strony mogły umówić się na zadaniowy czas pracy, czego nie uczyniły. Sąd w pełni podzielił dokonane w opinii wyliczenia i brak jest podstaw do zanegowania takiego stanowiska biegłej. Tym bardziej, że wydana opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie. Biegły sądowy obowiązany jest zaś opiniować zgodnie z wiedzą, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłą opinii, nie można odmówić rzetelności i fachowości w odniesieniu do obowiązujących przepisów. Ponadto opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233§1 kpc – na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności

z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Wobec treści opinii uzupełniającej, z której wynika, że biegła nie stosowała przepisów o czasie pracy kierowców należało uznać, że opinia biegłej jest jasna, logiczna i pozwala na ustalenie wynagrodzenia należnego powodowi, co wskazywało na brak podstaw do dopuszczenia dowodu z kolejnego biegłego, tym bardziej, że po otrzymaniu opinii uzupełniającej strona pozwana nie złożyła żadnych zastrzeżeń.

Mając na uwadze opinię biegłej należało uznać, że powód nie otrzymał tytułem wynagrodzenia i wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych następujących kwot:

- 11.091,33 zł za styczeń 2014 roku,
- 13.269,80 zł za marzec 2014 roku,
- 16.979,05 zł za kwiecień 2014 roku,
- 7.969,29 zł za maj 2014 roku,
- 3.758,94 zł wynagrodzenia chorobowego za czerwiec 2014 roku,

łącznie 53.068,41 zł brutto.

Za zwłokę w zapłacie należności zgodnie z treścią art. 481 kc wierzycielowi przysługują odsetki w wysokości ustawowej (przy braku - jak w niniejszej sprawie – innej umowy stron). Datą wymagalności należności za poszczególne miesiące jest 10-ty dzień każdego następnego miesiąca (co wynika z umowy o pracę). Dodatkowo wskazać należy, że ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. 2015, poz.1830/ dokonano zmiany art. 359 kc i art. 481 kc przez wprowadzenie od 1 stycznia 2016 roku w miejsce dotychczasowej instytucji odsetek ustawowych – dwóch instytucji: odsetek ustawowych i odsetek ustawowych za opóźnienie.

Mając powyższe na uwadze na mocy powołanych przepisów należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 53.068,41 zł brutto tytułem wynagrodzenia i wynagrodzenia za godziny nadliczbowe wraz z odsetkami liczonymi od następujących kwot:

- 11.091,33 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 1 lutego 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
- 13.269,80 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 kwietnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
- 16.979,05 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 maja 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
- 7.969,29 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 czerwca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
- 3.758,94 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 czerwca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

zaś dalej idące powództwo oddalono.

Orzeczenie o kosztach procesu znajduje oparcie w art. 98 §1 i 3 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Podkreślić należy, że powód uległ w tak nieznacznym stopniu, że uzasadnia to obciążenie strony pozwanej kosztami. Na koszty

te składa się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2700 zł wynikające z § 9 pkt 2 w wz. z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 roku (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800, z póź. zm.). Ustalając wysokość kosztów zastępstwa procesowego należało uwzględnić, że w pozwie sporządzonym przez pełnomocnika powód domagał się zasądzenia (...) zł, zaś dopiero w toku postępowania po sporządzeniu opinii biegłej zmodyfikował powództwo wnosząc o zasądzenie wyższej kwoty. Zgodnie z § 19 rozporządzenia w razie zmiany w toku postępowania wartości stanowiącej podstawę obliczenia opłaty bierze się pod uwagę wartość zmienioną, poczynając od następnej instancji. Stąd zasądzono od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd z urzędu, na podstawie art. 477² k.p.c. nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda, które wg umowy wynosiło (...)

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 roku, poz. 1025 j.t.) pracownik wnoszący powództwo nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych i wydatków. Mając na względzie wynik procesu na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano stronie pozwanej uiszczyć na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w (...)zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód był ustawowo zwolniony oraz kwotę 1.926,61 zł tytułem kosztów opinii biegłego poniesionej tymczasowo przez Skarb Państwa Sąd Rejonowy w(...)